

Téma kriminalistická odorologie jsem si vybrala proto, že se jedná o problematiku velice zajímavou a vědecky ještě ne zcela probádanou. Mým cílem bylo objasnit podstatu této nauky, zhodnotit její význam a přínos pro odhalování trestných činů a jejich pachatelů, podchytit dosavadní poznatky v tomto oboru a předložit je srozumitelným způsobem i těm, kteří se s touto metodou běžně nesetkávají.

V prvních částech své práce jsem se věnovala odorologii jako součásti kriminalistických metod. Podrobně jsem zde rozvedla, jak pachy vznikají, kde je možné je nalézt a jak je zachovat pro budoucí kriminalistické použití. Dále jsem se zmínila o metodách, kterými lze pachy identifikovat a v kterých kriminalistických oblastech je lze využít.

V další části jsem se hlouběji zabývala metodou pachových konzerv, která s kriminalistickou odorologií úzce souvisí, a která, přestože je podrobně popsána v pracích různých autorů, stále budí mnoho rozpaků u soudců, orgánů činných v trestním řízení a především u obhájců. Pokusila jsem se objasnit podstatu této činnosti, při níž člověk využívá psa jako živého nástroje, a přispět tak k vyšší věrohodnosti této metody. Metodu jsem se snažila představit zejména z pohledu Závazného pokynu policejního prezidenta č.140/2002, kterým se stanoví zásady k zabezpečení jednotného postupu Policie České republiky při využívání metody pachové identifikace. Ten sjednocuje postup policie při snímání pachových stop, při odebrání srovnávacích pachových stop, při provádění pachové zkoušky a dále klade jednotné požadavky na vybavení odborných pracovišť, způsob vybírání psů – specialistů a služebních psů .

V poslední části své práce jsem se zabývala procesním zachycením metody pachové identifikace a její důkazní hodnotou.